

‘ಅವು ಬರಿ... ನನ್ನ ಮನಿ ಮುಂದೆ ವೋಗ್ಗೇಕಲ್ಲ. ಬಿಡ್ಡಿನ ನಾನು... ಅಡ್ಡ ಅಕ್ಷಿಣ. ನನ್ನ ಮನಿ ತೋರಿ ನಿಮ್ಮ ಜಾತ್ಯಾನ್ವಯ ರೋಡಿಗೆಸೀತೀನಿ. ಅಲ್ಲಾ... ಆ ಸ್ಕೂಲಾಕೆ ಇರೋದೆ ಐದಾರು ಮಕ್ಕು. ಕಲರ್ ಕಲರ್ ಕಾಣೋಗ್ಗೆ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು ವೋಟೊ ವಿಡಿಯೊ ಕಳಿಸ್ಬಿಟ್ಟೆ ಅವಾರು ಕೊಡ್ತಾರೆ. ನಾ ಅಂಗನವಾಡಿಕೆ ಎಂತೊಟ್ಟು ಪಿಲಕ್ಕಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕಲಿಸಿವ್ವ... ಅಂಗನವಾಡಿಕೆ ಯಾಕ್ ಇದುವರ್ಯು ಒಂದೂ ಅವಾರು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಮೇಲಿನವುರೇನಾ?’

ಅವಳೊಳಗಿನ ಕಿಚ್ಚು ಧಗಧಗಿಸುತ್ತಲೆ ಇತ್ತು. ಮಳೆ ಸರುವು ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಆ ಮಳೆಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವಳು ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣತೊಡಗಿದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎದುರು ಮನೆಯ ಕೋಮಲ, ‘ಅಕ್ಕೋ ಶಾರದಕ್ಕ... ಮಳೆನಾಕೆ ಆ ಪಾಟಿ ನೆನಕಂಡು ನಿತ್ಯಲ್ಲ ಮನೆ ಒಳುಕಾರು ವೋಗ್ಗಾರ್’ ಎಂದು ಕೂಗಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಶಾರದಮ್ಮ ‘ಮನಿ ಒಳುಕೂ ಅದೇ ಕತೆ. ಅಲ್ಲೂ ಮಳೆನೆ ಇಲ್ಲೂ ಮಳೆನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಬಿಡು. ನಿಮುಕಲ್ಲ ಆಕಾಶಾಕೆ ಮೋಡುಗ್ಗು ಇದ್ದೆ... ನಂಕೆ ಮಿದ್ವಿ ಮೇಕೆ-ಕೆಳುಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಮೋಡುಗ್ಗು’ ಎಂದು ವ್ಯಂಗ್ಯ ತುಂಬಿದ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ನುಡಿದಳು. ಕೋಮಲ ಮತ್ತೆ ‘ಅಕ್ಕೋ ಟಾನುಕೋಗಿ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಕವರಾದ್ರು ತಕಂಬುದು ಆಕ್ಕೋದಿತ್ತಲ್ಲ. ನೀ ವೋಗಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲಂದ್ರೆ ನಾಗರಾಜನ್ನಾದ್ರು ಯೇಳ್ಬೋದಿತ್ತಲ್ಲ... ವೋಗ್ಗಿ ನಮ್ಮನಿ ಒಳುಕಾರ ಬಾ’ ಕಾಳಜಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ ನುಡಿದಳು. ಕೋಮಲಳ ಗಂಡ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಶಾರದಮ್ಮನ ಜೊತೆ ಆಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಶಾರದಮ್ಮನಿಗೆ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಮಗಳು ಪಾರ್ವತಿ ಜೈಲಿಗೆ ಹೋದಾಗಿನಿಂದ ಮುಕ್ಕಾಲು ಊರು ಅವಳೊಡನೆ ಹೆಚ್ಚುಕಮ್ಮಿ ಮಾತು ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಮಗಳನ್ನು ಗಂಡುಬೀರಿಯಂತೆ ಬೆಳೆಸಿಬಿಟ್ಟಳು, ಅವಳ ಚಾಳಿಯನ್ನು ಮಗಳಿಗೂ ಕಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಳು ಎಂಬ ಆರೋಪ ಶಾರದಮ್ಮನ ಮೇಲೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಇತ್ತು. ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಪಕ್ಕದೂರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಅವನ ಕುಡಿತದ ಚಟ ಗೊತ್ತಾದದ್ದೇ ಮದುವೆಯ ನಂತರ. ಮೊದಮೊದಲು ವಾರಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆ, ನಂತರ ಎರಡು ಬಾರಿ, ಕ್ರಮೇಣ ದಿನವೂ ಕುಡಿದುಕೊಂಡು

ಬಂದು ಗಲಾಟೆಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದ. ಒಂದು ದಿನ ಗಲಾಟೆ ಹೊಡೆದಾಟದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದು ಪಾರ್ವತಿ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಅವನ ತಲೆಗೆ ಬಡಿದಿದ್ದಳು. ಅಷ್ಟೆ, ಅವನು ತಪ್ಪಿಗೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟು, ಮತ್ತೆ ಎಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ನಂತರ ಪಾರ್ವತಿ ಜೈಲು ಸೇರಿದಳು. ಶಾರದಮ್ಮನ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಒಂದಷ್ಟು ಗಂಟು ಕೋರ್ಬು ಕೇಸು ಓಡಾಟದಲ್ಲಿ ಕರಗಿಹೋಗಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಒಂದಷ್ಟು ಸಾಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಇದಲ್ಲದರೆ ಜೊತೆಗೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ತಾನೆ ಕಾರಣ ಎಂಬ ಊರವರ ಅಪವಾದ. ಅವಳಿಗೆ ರೋಸಿಹೋಗಿತ್ತು. ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿ ತಾನಾಯಿತು ತನ್ನ ಕೆಲಸವಾಯಿತು ಎಂಬಂತೆ ಇರುವುದನ್ನು ರೂಢಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಕೋಮಲ ನಾಗರಾಜನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ‘ಅವನು ರಾಗಿ ಮಿಲ್ಲುಕೆ ವೋಗ್ಗೇಕಾದ್ರು ನಂದೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಇದೆ ತಕೊಂಡೋಗೊ ಅಂದ್ರೇನೆ ರಗುಲ್ಲಾನೆ. ಇನ್ನೆ ಇದ್ದ ಮಾಡ್ತಾನೆ’ ಎಂದು ನುಡಿದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾಗರಾಜ ಒಂದು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಗೋಗಡಿಯನ್ನು ಇಳಿಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮೊಬೈಲಿನಲ್ಲಿ ‘ನಮ್ಮೂರ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪ್ರೊಸಿಡೆಂಟ್ ಬರಿದಾರೆ... ನಮ್ಮೂರ್ ಸ್ಕೂಲೆಕೆ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಅವಾರ್ಡ್ ಬಂದಿದೆ’ ಎಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಶಾರದಮ್ಮಳ ತುಸು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ನಿಂತು, ‘ಕೆಂಪಿರಡ್ಡಿಯ ಜೊತೆ ತಿಕ್ಕಲು ತಿಕ್ಕಲಾಗಿ ಪಲುತ್ತಿದ್ದಂತೆ. ಪ್ರೊಸಿಡೆಂಟ್ ಬರೋ ಟೀಮುಕೆ ಏನಾರ ತಿಕ್ಕಲು ವೇಷ ಆಕಿರ್ದೆ ಕಾಲು ಮುರಿದಾಕ್ತೀನಿ. ನಮ್ಮೂರ್ ಮಾನ ತೆಗಿಯಾಕೆ ವುಟ್ಟಿದೀಯ. ಮುಚ್ಚಂಡು ಒಳಕೋಗಿ ತಪ್ಪುಕೆ ಕೂತ್’ ಎಂದು ಗದರಿಸುವಂತೆ ನುಡಿದ. ಶಾರದಮ್ಮ ನಾಗರಾಜನ ಕಡೆಗೇ ನೋಡತೊಡಗಿದಳು. ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುವ ರೀತಿನಾ ಇದು ಎಂದುಕೊಂಡಳು. ಕೆನ್ನೆಗೆ ಒಂದು ಬಾರಿಸಬೇಕು ಅನಿಸತೊಡಗಿತು. ‘ನನ್ನ ನರುಕಿದ್ದು ನಿಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳ ಕಾರ್ಡ್ ನನ್ನ ಮನಿ ಮುಂದೆ ಅಡ್ಡ ಅಕ್ಷಿಣ. ಸುಮ್ಮೆ ಬಿಡೋಳಲ್ಲ ನಾನು’ ಎಂದು ನುಡಿದ ಅವಳು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ನಡೆದಳು. ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ನೀರು ಸಂಭ್ರಮಿಸುತ್ತಲಿತ್ತು. ಗೋಡೆಯ ಪದರು ಉದುರಿ ಆ ನೀರೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಹಲವು ಕಡೆ ರಾಡಿಯೂ